



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **JUDr. P. P.** proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného **o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu** ze dne 29. března 2012 čj. MSK 34403/2012,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 29. března 2012 čj. MSK 34403/201 **s e z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. **Žalovaný je p o v i n e n** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši **3.000,- Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst.1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých

zákonů (dále jen zákon o silničním provozu), porušením ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu v návaznosti na ust. § 9 odst. 1 písm. u) vyhl. Ministerstva dopravy a spojů č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, kterého se měl dopustit tím, že dne 20.11.2011 v 9:49 hod. v Ostravě-Vítkovicích, na ul. Rudná, za ul. Zkrácená, ve směru jízdy do Poruby, řídil motorové vozidlo tovární značky VW Tiguan, RZ X, přičemž v místě, kde je svislým dopravním značením (B 20a) – „nejvyšší dovolená rychlost“ stanovená rychlost jízdy nejvýše 50 km/h, mu byla naměřena silničním laserovým rychloměrem MicroDigiCam LTI okamžitá rychlost 74 km/h po odečtu možné odchylky rychloměru ± 3 km/h, jel rychlostí nejméně 71 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci o 20 km/h a více. Za uvedené jednání mu byla podle ustanovení § 125c odst. 4 písm. e) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 2.500,- Kč. Současně mu byla podle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku v částce 1.000,- Kč, kterou paušálně stanoví vyhl. MV č. 231/1996 Sb. ve znění vyhlášky č. 340/2003 Sb. Splatnost pokuty a nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů od nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.

[2] Správní orgán I. stupně, Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností rozhodl dne 25.1.2012, pod č.j. SMO/027640/12/DSČ/Jaš, tak že žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku, jak je uvedeno v odstavci [1] tohoto rozsudku, za což mu byla uložena sankce uvedená rovněž v odstavci [1] tohoto rozhodnutí. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že za důkazní základ pro své rozhodování správní orgán vzal záznam o přestupku se snímkem č. 14, ověřovací list silničního laserového rychloměru, osvědčení policisty opravňující ovládat laserový měřič, úřední záznam pprap. Deutschmanna, výpis z evidenční karty řidiče, mapa, fotografie dopravního značení, Příkaz Magistrátu města Ostravy ze dne 07.12.2011, doručenko, odpor proti příkazu ze dne 31.12.2011, předvolání obviněného k ústnímu jednání v přestupkové věci, doručenko, omluva k ústnímu jednání a protokol o ústním jednání v nepřítomnosti a návrh na postoupení věci podle místa bydliště a pracoviště. Ze záznamu o přestupku vyplývá: snímek fotografie zachycuje vozidlo tovární značky VW Tiguan, RZ: X, číslo snímku X, rychlost 74 km/h, limit 50 km/h, datum a čas 20.11.2011, 09:49:05, stanoviště: Rudná, Zkrácená, výrobní číslo zařízení UX018452. Z ověřovacího listu silničního radarového rychloměru MicroDigiCam LTI výrobní číslo UXO18452 plyne, že splňuje všechny požadované metrologické parametry uvedené v certifikátu Českého metrologického institutu o schválení typu měřidla - ověřovací list č. 8012-OL-70275-10 ze dne 22.11.2010. Doba platnosti ověření rychloměru končí dne 21.11.2011. Z osvědčení Policie ČR plyne, že policista D. O., který prováděl měření silničním radarovým rychloměrem, je oprávněn k ovládání měřiče rychlosti. Z fotodokumentace plyne, že ul. Rudná, hned za křížením s ul. Závodní, je označena svislým dopravním značením (B 20a) - "Nejvyšší dovolená rychlost" s nejvyšší stanovenou rychlostí jízdy 50 km/h. Správní orgán poté, co obdržel oznámení

o přestupku, posoudil předložené důkazní materiály a jelikož neměl pochybnosti o tom, že obviněný z přestupku se přestupku dopustil, vydal dne 07.12.2011 Příkaz č.j. SMO/396150/11/DSČ/Jaš, sp. zn. S-SMO/379697/11/DSČ. Příkaz byl obviněnému doručen dne 22.12.2011 formou fikce doručení, dne 23.12.2011 mu byl vložen do schránky. Proti uvedenému příkazu si obviněný podal ve lhůtě odpor, který byl správnímu orgánu doručen dne 2.1.2012. Obviněný zaslal správnímu orgánu omluvu k ústnímu jednání ze dne 18.1.2012, doručenou správnímu orgánu dne 19.1.2012, ve které jako důvody, proč se nemůže k jednání dostavit, uvedl: 1) jednání u Obvodního soudu pro Prahu 8, ve věci sp. zn. 122 EC 40/2011, předmět řízení je zaplacení smluvní pokuty, 2) i přes skutečnost, že jednání u Obvodního soudu pro Prahu 8 bylo odročeno, nemůže se dostavit z důvodu jednání u stavebního úřadu v Mělníku, 3) účast mu neumožňují ani bezprostředně navazující důvody, a to příprava maturitního plesu v Lucerně (26.1.2012) a odlet do Havany – Kuba (28.1.2012), kdy účelem cesty je podpora podnikatelů v severomoravském regionu. Dále v omluvě obviněný uvádí, že nesouhlasí s projednáním přestupku bez jeho přítomnosti, neboť správní orgán nemá (jak vyplývá mimo jiné z odůvodnění jeho příkazu ze dne 7.12.2011) dostatek podkladů pro správné právní posouzení věci. Současně avizoval, že zašle návrh podle § 55 odst. 3 zákona o přestupcích na postoupení věci správnímu orgánu podle místa jeho trvalého bydliště a pracoviště. Dne 23.1.2012 v 9.00 hod. se obviněný k ústnímu jednání nedostavil. Správní orgán přestupek projednal podle § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, v nepřítomnosti obviněného z důvodu, že obviněný ač si doručené předvolání k ústnímu jednání osobně převzal, se na určený termín ke správnímu orgánu nedostavil a písemnou omluvu, kterou zaslal správnímu orgánu, správní orgán neuznal, neboť neshledal důležitý důvod omluvy. K námitce obviněného, že umístění dopravní značky zřejmě nesplňuje příslušné předpisy a normy, správní orgán uvádí, že z pořízené fotodokumentace jednoznačně plyne, že pozemní komunikace ul. Rudná, za ul. Závodní, ve směru do Poruby, je řádně označena svislým dopravním značením (B 20a) – „Nejvyšší dovolená rychlost“ s nejvyšší stanovenou rychlostí jízdy 50 km/h, které není žádným způsobem překryté a je dobře viditelné. Obviněný neuvádí žádnou konkrétní skutečnost, proč by dopravní značení mělo být umístěno v rozporu s právními předpisy. Tato jeho námitka nemůže obstát proti jednoznačnému důkazu – fotografii dopravního značení, obzvláště pokud správní orgán vezme v potaz vyjádření obviněného v oznámení přestupku – odevzdání věci, do kterého vepsal, že „dopravní značku 50 neviděl“. K požadavku obviněného na provedení svědecké výpovědi spolujezdce správní orgán uvádí, že podle ust. § 52 správního řádu účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení, správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Správní orgán vyhodnotil, že provedení svědeckých výpovědí je vzhledem ke zjištěnému skutkovému stavu věci nadbytečné. Co se týče výslechu svědka k diskriminačnímu způsobu výběru zastavovaných vozidel, správní orgán uvádí, že není v jeho kompetenci posuzovat práci Policie ČR a vyhodnocovat jednotlivé služební zákroky. V této záležitosti se obviněný s případnými námitkami odkazuje na příslušné krajské ředitelství Policie ČR. Správní orgán posoudil předložené důkazní materiály samostatně i v příčinné souvislosti, kdy tyto shledal jako plně prokazující skutečnost, že jmenovaný překročil v obci nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h stanovenou svislým dopravním značením (B 20a) – „Nejvyšší dovolená rychlost“ tím, že jel v daném úseku okamžitou rychlostí 74 km/h, což bylo zcela spolehlivě

zadokumentováno silničním laserovým rychloměrem MicroDigiCam LTI a pořízenou fotodokumentací, na níž je zcela zřetelně zachyceno motorové vozidlo VW Tiguan, RZ: X, číslo snímku X, rychlost 74 km/h, limit 50 km/h, datum a čas 20.11.2011, 9:49:05, stanoviště: Rudná, Zkrácená, výrobní číslo zařízení UXO18452. Označení pozemní komunikace ul. Rudná, za ul. Závodní, svislým dopravním značením (B 20a) – „Nejvyšší dovolená rychlost“ s nejvyšší stanovenou rychlostí jízdy 50 km/h, vyplývá z fotodokumentace dopravního značení. Při ukládání sankce správní orgán postupoval v souladu s ust. § 12 odst. 1 zákona o přestupcích a přihlédl k závažnosti přestupku, ke způsobu jeho spáchání, následkům, k okolnostem, míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele. Správní orgán přihlédl k okolnosti, že jmenovaný překročením nejvyšší dovolené rychlosti v obci mohl bezprostředně ohrozit bezpečnost a plynulost silničního provozu, kdy tímto mohlo v konečném důsledku dojít k dopravní nehodě. Překročením nejvyšší dovolené rychlosti je ohrožen zájem společnosti chráněný zákonem – život, zdraví a majetek osob, neboť s překročením rychlosti bezprostředně souvisí prodloužení brzdné dráhy vozidla a tím pádem se zvyšuje riziko nehodovosti, zejména uvážíme-li, že v obcích převládá zvýšený pohyb jiných účastníků silničního provozu. Správní orgán při uložení stanovené výše sankce přihlédl ke skutečnosti, že k bezprostřednímu ohrožení jiných účastníků provozu na pozemní komunikaci nedošlo. Jednání nemělo žádný bezprostřední následek.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností ze dne 25.ledna 2012 čj. SMO/027640/12/DSČ/Jaš ve věci přestupku podle § 125c odst.1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu potvrdil. V odůvodnění uvedl, že krajský úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy, a dospěl k následujícím závěrům. Pokud jde o průběh řízení, neshledal krajský úřad žádné vady, které by mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Správní orgán prvního stupně zahájil řízení vydáním příkazu, proti kterému si obviněný podal včas odpor. Podáním odporu byl příkaz zrušen, správní orgán prvního stupně nařídil ústní jednání na 23. ledna 2012, kdy zaslal předvolání k ústnímu jednání obviněnému na adresu trvalého pobytu, určenou do vlastních rukou v souladu s ustanovením § 19 a § 20 správního řádu. Písemnost byla adresátovi doručena dne 6. ledna 2012. Jelikož termín ústního jednání byl stanoven na 23. ledna 2012, bylo předvolání obviněnému doručeno s dostatečným předstihem před ústním jednáním (ustanovení § 59 správního řádu). Obviněný dne 18. ledna 2012 zaslal omluvu z ústního jednání, kdy uvedl, že ve stejný den tj. 23. ledna 2012 má jednání u soudu, které bylo odročeno. Jako další důvod své nepřítomnosti uvedl jednání u stavebního úřadu Mělník (zde však neuvedl konkrétní datum jednání), dalším následným důvodem jeho neúčasti u ústního jednání byly organizační přípravy na maturitní ples v Lucerně (26.1.2012) a odlet do Havany – Kuba (28.1.2012). Krajský úřad souhlasí s postupem správního orgánu prvního stupně, který tyto omluvy nepřijal, a věc projednal v nepřítomnosti obviněného. Přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f/

bod 23 zákona o přestupcích byl obviněnému prokázán v souladu s ust. § 3 správního řádu. Na záznamu o přestupku ze dne 22.5.2011 je vyfotografováno osobní motorové vozidlo, RZ X, rychlost vozidla byla změřena silničním laserovým rychloměrem na ulici Rudá u ulice Zkrácená v Ostravě. Rychlost vozidla byla v okamžiku měření 74 km/h. Po odečtení možné odchylky rychloměru (± 3 km/h) byla nejnižší naměřená rychlost vozidla 71 km/h. Nejvyšší dovolená rychlost v místě měření byla stanovena dopravním značením B20a „nejvyšší dovolená rychlost“ na 50 km/h. Silniční laserový rychloměr MicroDigiCam LTI byl řádně ověřen dne 22.11.2010, což vyplývá z ověřovacího listu č. 8012-OL-70275-10. Krajský úřad dodává, že měření bylo prováděno v souladu s návodem na obsluhu výše uvedeného zařízení, a tudíž byl přestupek zjištěn bez důvodných pochybností. Dopravní značení B20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ zde 50 km/hod. v místě měření rychlosti bylo umístěno v souladu s právními předpisy. V tomto případě se jedná pouze o podpůrné dopravní značení, neboť nelze odhlédnout od ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, kde je uvedeno, že v obci je podle tohoto ustanovení nejvyšší dovolená rychlost 50 km/hod., a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/hod. Obviněný si byl moc dobře vědom, že se nachází v obci, věděl, že projíždí křižovatkou, která ruší předchozí dopravní značení a měl vědět, že pokud nevidí dopravní značení, má jet maximálně 50 km/h rychlostí, neboť tak mu to nařizuje zákon, se kterým je jako účastník silničního provozu mající platné osvědčení k řízení motorových vozidel prokazatelně obeznámen. Krajský úřad se ztotožňuje se správním orgánem prvního stupně ve výši uložených sankcí, které byly obviněnému uloženy, neboť právě okolnost, že obviněný nemá v evidenční kartě řidiče žádné záznamy za přestupky, byla tou hlavní pro uložení sankce na spodní hranici zákonné sazby. Zákonem stanovené sankční rozpětí pokuty je 2.500,- Kč do 5.000,- Kč. Od uložení sankce v tomto konkrétním případě nelze upustit podle ust. § 125c odst. 8 zákona o silničním provozu.

Obsah žaloby

[4] Žalobce žalobou ze dne 5.6.2012 (u soudu napadlo dne 13.6.2012) se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému a uložení povinnosti žalovanému k úhradě nákladů řízení spočívající v zaplacení soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč do tří dnů od právní moci rozhodnutí. V žalobě konkretizoval následující žalobní body:

1/ k záznamu o přestupku ke snímku č. 14. Tento byl pořízen v rozporu se základní charakteristikou rychloměru - rozsah vzdálenosti měření. Ze snímku č. X vyplývá, že vzdálenost při měření byla 186,0 m, přičemž podle základní charakteristiky rychloměru

MicroDigiCam jako dodavatele společnosti u ATS-TELCOM PRAHA a.s. je rozsah vzdálenosti měření 50 až 170 m. Jako důkaz předložil charakteristiku rychloměru;

2/ k osvědčení č. 0014 k ovládání laserového měřiče rychlosti ze dne 13.10.2010 vystavené Policií ČR. Nebyla přezkoumána otázka oprávněnosti vydání tohoto osvědčení a není zřejmé, na základě jakého oprávnění Policie ČR uvedené osvědčení vystavila;

3/ návod na obsluhu laserového měřiče rychlosti. Ač žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí na str. 3 uvádí, že měření bylo prováděno v souladu s návodem, a tudíž byl přestupek zjištěn bez důvodných pochybností, tento závěr nemá oporu v žádném z důkazů, neboť návod na obsluhu laserového měřiče není součástí spisu;

4/ vypnutí světelné signalizace na křižovatce před místem měření dne 20.11.2011 v době provádění měření rychlosti. K místu, kde bylo prováděno měření rychlosti, se přijíždí ke křižovatce Rudná – Závodní z mostu s klesáním, což znamená nutnost řidičů brzdit. Záměrně byla světelná signalizace vypnuta, aby vozidla cestou z klesání nabrala potřebnou rychlost k měření s následným postižením jako přestupek;

5/ nezákonné zahájení řízení správním orgánem I. stupně, jestliže místní šetření dne 4.12.2011 bylo provedeno před zahájením řízení. Správní orgán I. stupně provedl ohledání místním šetřením před zahájením řízení o přestupku a postupoval v rozporu s ust. § 18 odst. 1 správního řádu;

6/ vydání rozhodnutí orgánem I. stupně dne 25.1.2012 – v den, kdy nebylo nařízeno jednání a ani jsem o tomto nebyl vyrozuměn. Ve věci bylo nařízeno jednání na 23.1.2012, k němuž jsem se řádně omluvil, správní orgán přesto projednal přestupek v mé nepřítomnosti, přičemž vydal rozhodnutí až dne 25.1.2012; tento postup je v rozporu se správním řádem;

7/ nesprávný výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně – nesprávná právní kvalifikace a rozpor s odůvodněním rozhodnutí žalovaného. Právní kvalifikace je založena na porušení ust. § 4 písm. c/ zákona o silničním provozu v návaznosti na ust. § 9 odst. 1 písm. u/ vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 30/2001 Sb. Žalovaný však dopravní značce přikládá toliko podpůrný význam, a ačkoliv potvrdil uvedenou právní kvalifikaci použitou správním orgánem I. stupně, sám v odůvodnění zdůraznil zcela odlišnou právní kvalifikaci (str. 6) s odkazem na ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu;

8/ rozhodnutí žalovaným o odvolání ve věci samé před vyřešením otázky námítky podjatosti úřední osoby. Žalovaný rozhodl o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve věci samé za situace, kdy nebyla pravomocně vyřešena otázka námítky

podjatosti úřední osoby správního orgánu I. stupně. Tímto procesním postupem žalovaný vytvořil „procesní zkrat“, když nebylo možné za situace potvrzení rozhodnutí ve věci samé následně rozhodnout jinak v otázce námitky podjatosti úřední osoby, než ji zamítnout.

Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě popřel oprávněnost žaloby, vyjádřil se k jednotlivým bodům, předložil výňatek z blíže neoznačeného dokumentu, který se týká používání systému MicroDigiCam. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[6] Ve správním spise správního orgánu I. stupně je založeno

- oznámení přestupku ze dne 20.11.2011, včetně fotografie s laserového zařízení, na kterém uvedeno vozidlo RZ X OZN, rychlost 74 km/h, datum 20.11.2011 v 9:49:05, vzdálenost 186,0 metrů, místo měření Rudná, Zkrácená, limit místa 50 km/h,
- ověřovací list č. 8012-OL-70275-10 z 22.11.2010,
- osvědčení opravňující D. O. k ovládání laserového měřiče rychlosti systému Micro Digi Cam LT ze 13.10.2010,
- úřední záznam ze dne 20.11.2011 sepsaný vrchním asistentem pprap. D. J.
- fotokopie situace s dopravní značkou B20 ze dne 4.12.2011 z 12:30 hod.,
- příkaz Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně-správních činností ze dne 7.12.2011 č.j. SMO/396150/11/DSČ/Jaš,
- odpor proti příkazu ze dne 31.12.2011,
- předvolání obviněného k ústnímu jednání na 23.1.2012 ze dne 3.1.2012 s doručením dne 6.1.2012,
- omluva z ústního jednání ze dne 18.1.2012, doručena 19.1.2012,
- návrh ze dne 21.1.2012 o postoupení věci správnímu orgánu podle místa trvalého bydliště a pracoviště obviněného,
- protokol o ústním jednání ze dne 23.1.2012.

[7] Dne 25.1.2012 bylo vydáno rozhodnutí č.j. SMO/027640/12/DSČ/Jaš.

[8] Námitky podjatosti úřední osoby Mgr. R. J. podané obviněným u správního orgánu I. stupně 22.2.2012, sepsané 18.2.2012.

[9] Proti rozhodnutí orgánu I. stupně bylo podáno u téhož správního orgánu dne 22.2.2012 odvolání a dne 29.2.2012 podáno doplnění odvolání a toto dne 1.3.2012 předloženo k rozhodnutí Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje.

Právní úprava

[10] Podle ust. § 4 odst. 1 písm. b) zákona č.361/2000 Sb. *při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, pokyny policisty, pokyny osob oprávněných k řízení provozu na pozemních komunikacích podle § 75 odst. 5, 8 a 9 a zastavování vozidel podle § 79 odst. 1 a pokyny osob, o nichž to stanoví zvláštní právní předpis, 5) vydanými k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.*

[11] Podle ust. § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. *při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.*

Právní posouzení věci samé

[12] Soud vyhodnotil jako důvodnou námitku označenou bodem 7/. Správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným z porušení ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť v měřeném úseku nerespektoval dopravní značku B 20a -„Nejvyšší dovolená rychlost“ s nejvyšší stanovenou rychlostí jízdy 50 km/h. Citované ustanovení ukládá účastníkům provozu na pozemních komunikacích řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace. Žalovaný ač rozhodnutí správního orgánu I. stupně, který žalobci vytknul nerespektování dopravní značky B20a, potvrdil, spatřil, a v tom smyslu odůvodnil své rozhodnutí, v jednání žalobce porušení ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, kde je uvedeno, že v obci je podle tohoto ustanovení

nejvyšší dovolená rychlost 50 km/hod, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, 80 km/hod. Jestliže žalobce co by účastník provozu na pozemních komunikacích nedodržel rychlost vyjádřenou v ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, pak svým jednáním porušil povinnost danou v ust. § 4 písm. b/ zákona o silničním provozu, neboť toto ustanovení ukládá účastníku provozu na pozemních komunikacích řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem atd.... Dopravní značení B20a považoval žalovaný jen za podpůrné značení. Soud zdůrazňuje, že mezi popisem skutku ve výroku rozhodnutí, jeho právní kvalifikací a odůvodněním rozhodnutí musí být vzájemný soulad a jedna část musí navazovat na druhou. Soud je tak nucen konstatovat, že výrok v části popisu skutku, jeho právní kvalifikace a odůvodnění nejsou ve vzájemném souladu.

[13] Stejně tak soud uznal důvodnou námitku pod bodem 1/. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že měření bylo prováděno v souladu s návodem na obsluhu uvedeného zařízení, a tudíž byl přestupek zjištěn bez důvodných pochybností. Součástí správního spisu není na podporu tohoto tvrzení žádný důkazní prostředek. Až ke svému vyjádření k žalobě žalovaný přiložil výňatek z blíže neoznačeného dokumentu, který se týká používání systému MicroDigiCam.

[14] Vzhledem k uvedenému v odstavcích [12] a [13] tohoto rozsudku, kdy popis skutku, jeho právní kvalifikace a odůvodnění nejsou ve vzájemném souladu a dále tvrzení, že měření bylo prováděno v souladu s návodem na obsluhu, přičemž toto nemá ve spise oporu, krajský soud v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. b) a c) s.ř.s. bez nařízení jednání zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení před správními orgány, které mají za následek nezákonné rozhodnutí ve věci, přičemž podle § 78 odst. 4 s.ř.s. soud také zároveň vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém je podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem vysloveným soudem v tomto zrušujícím rozsudku.

[15] Dalšími žalobními námitkami se pak již soud s ohledem na důvody vedoucí ke zrušení rozhodnutí žalovaného blíže nezabýval, neboť by jejich posouzení na rozhodnutí soudu v této věci nemohlo mít žádný vliv (viz. rozsudek NSS ze dne 8.3.2005, 3 As 6/2004, www.nssoud.cz).

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z plného procesního úspěchu žalobce, kterému tak vůči žalovanému vzniklo právo na náhradu důvodně v řízení vynaložených nákladů (§ 60 odst. 1 s.ř.s.), kdy tyto náklady žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení žalobci ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 13.2.2014

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně